

ningens vedtægter. Tilsvarende er fastsat vedrørende nyemitterede værdipapirer.

Nærværende forslags formulering tager udgangspunkt i formuleringen af ovennævnte § 59, stk. 1, nr. 1 og 2 litra a), bortset fra at stk. 3, 1. pkt., alene angår noterede værdipapirer. Det er tillige fundet hensigtsmæssigt at stille krav om, at børserne uden for Den Europæiske Union godkendes af Finanstilsynet. Dette skyldes, at strategien for den enkelte pensionsopsparer ikke fastsættes i pengeinstituttets vedtægter, der i øvrigt heller ikke godkendes af Finanstilsynet, men i specifikke retningslinier.

Forslaget til stk. 3, 3. pkt., tager tilsvarende udgangspunkt i § 59, stk. 1, nr. 2, litra b), i forslag til lov om investeringsforeninger og specialforeninger.

Pensionsopsparing vil kunne anbringes i værdipapirer, der noteres på de børser og markeder, der i dag er godkendt af Finanstilsynet.

Til nr. 18 og 19

Det er hensigten med de foreslåede harmoniserende regler om spekulation at muliggøre en så præcis afgrænsning af forbudets anvendelsesområde, at man på et forsvarligt grundlag i form af interne forretningsgange kan pålægge ledelsen og den valgte revision ansvaret for at føre den nødvendige kontrol med overholdelsen af forbudet. Som følge heraf vil der ikke længere være behov for, at Finanstilsynet fører kontrol med medarbejdernes privatøkonomiske dispositioner. Finanstilsynet skal dog generelt vejlede om fortolkningen af Finanstilsynets bekendtgørelse, der fastlægger, hvilke formuedispositioner, der udgør spekulation og undtagelserne hertil.

Til nr. 20

Ændringen er alene en lovteknisk rettelse og indebærer ikke realitetsændringer.

Til nr. 21

Det foreslås at ændre den gældende bestemmelse om adgangen for medarbejdere i Finanstilsynet til at have andre hverv, foretage formuedispositioner og optage lån og stille sikkerhed således, at bestemmelsen bringes i overensstemmelse med de tilsvarende regler, der foreslås indført for ansatte i finansielle institutter. Den foreslåede bestemmelse vil gælde generelt for medarbejdere i Finanstilsynet uanset hvilke finansielle institutter, de pågældende fører tilsyn med.

Stk. 1 svarer til den gældende § 51, stk. 1, hvorefter medarbejdere i Finanstilsynet ikke må have andre hverv i virksomheder under tilsyn af Finanstilsynet eller disses organisationer. Det foreslås ligeledes at

opretholde den gældende bestemmelse om, at medarbejdere i Finanstilsynet ikke uden økonomiministerens tilladelse må eje eller drive selvstændig erhvervsvirksomhed eller have hverv i erhvervsvirksomhed. Bestemmelsen omfatter alle medarbejderkategorier i modsætning til de tilsvarende regler for medarbejdere i pengeinstitutter, og det er derfor fundet nødvendigt at give økonomiministeren mulighed for at undtage fra forbudet. Økonomiministerens adgang til at undtage forudsættes dog ligesom efter hidtidig praksis kun udnyttet i ganske særlige tilfælde.

Stk. 2 er udformet i overensstemmelse med de tilsvarende regler for medarbejdere i pengeinstitutter. Der vil således for medarbejdere i Finanstilsynet komme til at gælde de samme regler om spekulationsforretninger som for medarbejdere i pengeinstitutter. Bekendtgørelsen, som udstedes i medfør af stk. 3, vil således også gælde for Finanstilsynets medarbejdere. Der skal ligeledes udarbejdes retningslinier, hvorefter direktøren og vicedirektøren skal indberette formuedispositioner omfattet af de særlige undtagelser, som fremgår af bekendtgørelsen udstedt i medfør af § 19, stk. 3.

Stk. 3 indebærer ligeledes, at der for medarbejdere i Finanstilsynet indføres samme regler om godkendelse af engagement med pengeinstitutter som for medarbejdere i pengeinstitutter. Reelt vil de foreslåede regler dog virke mere restriktivt for medarbejdere i Finanstilsynet, idet der ikke er tale om engagementer med den virksomhed, hvori medarbejderen er ansat i. Under hensyn hertil forudsættes det, at de interne retningslinier lægger til grund, at godkendelsesproceduren for andre end ledende medarbejdere i Finanstilsynet som hidtil kan bestå i en underretning, der anses som godkendt, medmindre ledelsen fremkommer med bemærkninger.

Til nr. 22

Det 2. banksamordningsdirektiv indfører bl.a. princippet om hjemlandstilsyn, dvs. at det er tilsynsmyndigheden i det land, hvor kreditinstituttet er meddelt tilladelse til at drive kreditinstitutvirksomhed, der er ansvarlig for tilsynet med hele kreditinstituttet - således også eventuelle filialer beliggende i andre medlemsstater end hjemlandet.

Tilsynsmyndigheden i værtslandet fører imidlertid tilsyn med disse filialers likviditet.

Finanstilsynet har ikke i dag mulighed for at opkræve bidrag til at dække statens udgifter til tilsynet med disse filialers likviditet.

Det har efter gennemførelsen af 2. banksamordningsdirektiv vist sig, at tilsynet med filialer med hjemland i EU/EØS-området medfører, at der skal